

ຕສມີ ໂຂ ປນ ສມເຍ “ໂຄສາເສັງຈີ ກຸກກຸກເສັງຈີ ປາວາຣິກເສັງຈີຕີ ໂກສມພິບໍ ຕໂຍ ເສັງລິໂນ ໂທນຸຕີ ໃ

ກີ ໃນສັມຍ ນັ້ນແລ້ວ ອ. ເຄຣະຈູ້ທ. ສາມ ດືວອ. ເຄຣະຈູ້ທີ່ອວ່າໂຄສາກ ອ. ເຄຣະຈູ້ທີ່ອວ່າກຸກກຸກ ອ. ເຄຣະຈູ້ທີ່ອວ່າປາວາຣິກ ຍ່ອມມີ ໃນພຣະນຳ ຮູ່ອວ່າໄກສັ້ນພີ ໃ

ເຕ ອຸປກຸຈາຍ ວສລູປ່ນຍິກາຍ ປຸນຈສເຕ ຕາປເສ ທີມວານຸຕໂຕ ອາຄນຸຕວາ ນຄເຮ ກິກຂາຍ ຈຣນຸຕ ທີສວາ ປລືທີຕວາ ນິລື່ຖາເປັດວາ ໄກເຊທວາ ປົກືບຸນ ດເຫທວາ ຈຕຸຕາໂຣ ມາສ ອຕຸຕໂນ ສນຸຕິເກ ວສລາເປັດວາ ບຸນ ວສສາຮຕເຕ ອາຄມນຕ ຖາຍ ປົງຈານເປັດວາ ອຸບໂຍເໜລຸ ໃ

(ອ. ເຄຣະຈູ້ທ.) ເຫລ່ານັ້ນ, ດຽວໜີ່ອົດຄືເປັນທີ່ນ້ອມເຂົ້າປຶກລື່ອງກາລົມ ເຂົ້າປຶກລື່ອງກາລົມ ເຫັນແລ້ວ ຜົ່ງດາບສ ທ. ຜູ້ມີຮ້ອຍ ທ້າເປັນປະມານ ຜູ້ມາ ຈາກປ່າທິມພານຕ ແລ້ວຈຶ່ງເທິ່ງໄວປອ່ອງ ເພື່ອກິກຂາ ໃນພຣະນຳ ເລື່ອມໄສແລ້ວ (ຢັ້ງດາບສ ທ. ເຫລ່ານັ້ນ) ໄທ່ນ່າງແລ້ວ ໄທ່ຈັນແລ້ວ ຮັບແລ້ວ ຜົ່ງປົງຢູ່ຢາ (ຢັ້ງດາບສ ທ.) ໄທ້ອ່ອງແລ້ວ ໃນສຳນັກ ຂອງຕານ ສິ້ນເດືອນ ທ. ສີ (ຢັ້ງດາບສ ທ.) ໄທ້ໆ ເພາະແລ້ວ ເພື່ອຕ້ອງກາຮເກກາຮມາ (ໃນສັມຍແຕ່ງມົມມົກາດ) ອັນຝົນຍົມແລ້ວ ອີກ ສັ່ງປັບແລ້ວ ໃ

ຕາປສາປີ ຕໂຕ ປົງຈາຍ ອຸບຸລ ມາສ ທີມວານຸຕ ວສຕິຕວາ ຈຕຸຕາໂຣ ມາສ ເຕັ້ນ ສນຸຕິເກ ວສນຸຕີ ໃ

ແມ້ ອ. ດາບສ ທ. ອຸຍ່ແລ້ວ ໃນປ່າທິມພານຕ ສິ້ນເດືອນ ທ. ແປດ ຍ່ອມອ່ອງ ໃນສຳນັກ (ຂອງເຄຣະຈູ້ທ.) ເຫລ່ານັ້ນ ສິ້ນເດືອນ ທ. ສີ ຈຳເດີມ (ແຕ່ກາລ) ນັ້ນ ໃ

ເຕ ອປປາເດ ທີມວານຸຕ ອາດຈຸນຸຕາ ອຣບມາຍຕານ ເອກ ມານົມໂຄຮົມ ທີສວາ ຕສສ ມູເລ ນິລືທີ່ສຸ ໃ

ໃນກາລອັນເປັນສ່ວນອື່ນອີກ (ອ. ດາບສ ທ.) ເຫລ່ານັ້ນ ມາຍ່ ຈາກປ່າທິມພານຕ ເຫັນແລ້ວ ຜົ່ງຕັ້ນໄກຮ່າຍ່ ຕັ້ນທີ່ນີ້ ໃນແດນແທ່ງ ປ່າ ນັ້ນແລ້ວ ທີ່ໂຄນ (ແທ່ງຕັ້ນໄກຮ່າຍ່) ນັ້ນ ໃ

ເທັສຸ ແຂ້ງຈາຕາປໂສ ຈິນທະສິ “ອິມສົມີ ຈຸ່າເຂົ ອົງວາດຸຕາ ເຫວາຕ ນ ໂໂຮມຕິກາ ກວິສຸສົຕີ, ມເຫສາເຂົແນວຕຸຕາ ເຫວາເຫັນ ກວິຕົພິພົມ; ສາຫຼຸ ວຕສຸ, ສຈາຍ ອືສິຄະສຸ ປານີຍໍ ທເຫຍົາຕີ ໃ

ອ. - (ໃນດາບສ ທ.) ເຫລ່ານັ້ນໜ້າ - ດາບສຜູ້ເຈົ້າຢູ່ສຸດ ດິດແລ້ວ ວ່າ “ອ. ເຫວາດ ຜູ້ອ່ອງ່ອັບແລ້ວ ໃນຕັ້ນໄໝ່ ນີ້ ເປັນເຫວາດຜູ້ຕໍ່ ຕ້ອຍ ຈັກເປັນ ພາມີໄດ້, ອັນເຫວາດຜູ້ພຣະວາຈາ ຜູ້ມີກັດໍ່ໄຫຍ່ນັ້ນເທິ່ງ ພຶ້ມີ (ໃນຕັ້ນໄໝ່) ນີ້, ດ້ວວ່າ (ອ. ເຫວາດຜູ້ພຣະວາຈາ) ນີ້ ພຶ້ ໄທ້ ຜົ່ງຕັ້ນໄໝ່ ອັນບຸຄລົມດື່ມ ແກ່ໜຸ່ແທ່ງຖານີ່ໃຫ້, (ອ. ກາຣໃຫ້ນ) (ຂອງເຫວາດຜູ້ພຣະວາຈານັ້ນ) ເປັນການດີ່ຫນອ ພຶ້ເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໃ

ໂສ ປານີຍໍ ອາທາສີ ໃ

(ອ. ເຫວາດຜູ້ພຣະວາຈາ) ນັ້ນ ໄດ້ໃຫ້ແລ້ວ ຜົ່ງຕັ້ນໄໝ່ ອັນບຸຄລົມດື່ມ ໃ

ຕາປໂສ ນຫາໂນກໍ ຈິນທະສິ ໃ

ອ. ດາບສ ດິດແລ້ວ ຜົ່ງຕັ້ນໄໝ່ ອັນບຸຄລົມດື່ມ ໃ

ຕມປີ ອາທາສີ ໃ

(อ. เทว達ผู้พระราชา) ได้ให้แล้ว (ซึ่งน้ำเป็นเครื่องอาบ) เมน้ำ ฯ

๗๗ โภชน์ จินุเตสิ ฯ

ในลำดับนั้น (อ. ดาบล) คิดแล้ว ซึ่งโภชนะ ฯ

๘๘ อทาลี ฯ

(อ. เทว達ผู้พระราชา) ได้ให้แล้ว (ซึ่งโภชนะ) เมน้ำ ฯ

อตสาล ส เอตทาโลส “อย่าง เทวราช อมฤทธิ จินติจินติ สมพุ่ม เทศ, อโห วต น ปลุสเสยามาติ ฯ

ครั้นนั้น (อ. ความคิด) นั่น ว่า “อ. เทว達ผู้พระราชา นี้ ย้อมให้ (ซึ่งวัตถุ) ทั้งปวง อันอันเรา ท. ทั้งคิดแล้วทั้งคิดแล้ว, ไอ หน่อ (อ. เราก.) พึงเห็น (ซึ่งเทว達ผู้พระราชา) นั้น” ดังนี้ ได้มีแล้ว (แก่ดาบล) นั่น ฯ

๙๙ รุกขกุหลง ปทาเลตุว่า อตตาน ทสุเตสิ ฯ

(อ. เทว達ผู้พระราชา) นั้น ชำเรกแล้ว ซึ่งลำต้นแห่งต้นไม้ แสดงแล้ว ซึ่งต้น ฯ

๑๐ น “เทวราช มหตี เต สมปตุติ, กินนุ โข กตุว่า อย่าง ลทุธารติ ปุจฉีสุ ฯ

ครั้นนั้น (อ. ดาบล ท.) สามแล้ว (ซึ่งเทว達ผู้พระราชา) นั่น ว่า “ดูก่อนเทว達ผู้พระราชา อ. สมปติ ของท่าน ใหญ่, (อ. สมปติ) นี้ (อันท่าน) ได้แล้ว เพราะกระทำ (ซึ่งกรรม) อะไรมโนแล” ดังนี้ ฯ

“มา ปุจฉณ อยุญาติ ฯ

(อ. เทว達ผู้พระราชา กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ท. (อ. ท่าน ท.) ขอจงอย่าถ้าม” ดังนี้ ฯ

“อาจิกุข เทวราชติ ฯ

(อ. ดาบล ท. กล่าวแล้ว) ว่า “ดูก่อนเทว達ผู้พระราชา (อ. ท่าน) จงบอก” ดังนี้ ฯ

๑๐ อตตนา กตกมุสส ปริตรุตกตตา ลซุชมาโน กาเตตุ น วิสหติ, เตหิ ปุนปุน นิบปีพิยมาโน ปน “เตนหิ สุณา ถารติ วตุว่า กาเตสิ ฯ

(อ. เทว達ผู้พระราชา) นั่น ละอายอยู่ เพราะความที่แห่งกรรมอันตนกระทำแล้ว เป็นกรรมนิดหน่อย ย้อมไม่อาจ เพื่ออัน กล่าว, แต่ว่า (อ. เทว達ผู้พระราชา) ผู้ (อันดาบล ท.) เหล่านั้น บีบคั้นอยู่ ปอย ๆ กล่าวแล้ว ว่า “ถ้าอย่างนั้น (อ. ท่าน ท.) จงฟัง” ดังนี้ บอกแล้ว ฯ

(P43) ๑๑ กิร เอโก ทุคตมณสส หุตุว่า ภตี ปริยेसโนโต อนาคตบินุติกสส สนติเก ภติกมุ่ง ลภิตุว่า ต นิส สาย ชีวิต ภปเปลิ ฯ

ได้ยินว่า (อ. เทว達ผู้พระราชา) นั่น เป็นมนุษย์ผู้ถูกลักพาตี คนหนึ่ง เป็น แสงหาอยู่ ซึ่งการรับจ้าง ได้แล้ว ซึ่งกรรม คือการรับจ้าง ในสำนัก ของเศรษฐี ข้อ妄นาถบินุติก ก อาทัยแล้ว (ซึ่งกรรมคือการรับจ้าง) นั่น สำเร็จแล้ว ซึ่งชีวิต ฯ

ອະເກສນມີ ອຸປ່ໂພສທິວເລ ສມປຕູເຕ, ອານາຄປິນທິກ ວິທາຮໂຕ ວາຄນຸ້າ ປຸຈຸນີ “ຈສສ ກັດີສສ ອຸ້ນ ອຸປ່ໂພສທິວສກາໄວ ແກ່ນິ ກົດໂຕຕີ ໃ

ครั้งนั้น ครั้งเมื่อวันเป็นที่รักษาซึ่งอุบลฯ วันหนึ่ง ถึงพร้อมแล้ว, อ. เครชฐ์ขอว่าอนาคตบินทิกะ มาแล้ว จากวิหาร สาม
แล้ว ว่า “ในวันนี้ อ. ความเป็นแห่งวันเป็นที่รักษาซึ่งอุบลฯ อันโปรด ๆ บอกแล้ว (แก่บุรุษ) ผู้กระทำซึ่งการรับจ้าง นั้น
หรือ” ดังนี้ ๆ

“ນ ກົດໂຕ ສາມືຕີ”

(อ. ชน ท. กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่นาย (อ. ความเป็นแห่งวันเป็นที่รักษาซึ่งอุปถัมภ์ อันโปรดฯ) ไม่รบกวนแล้ว” ดังนี้ฯ

“ເຕັນທີສລ ສາຍມາສໍ ປຈາຕີ ລ

(อ. เครวชูร์ชื่อว่าอนาคตบินทิกิ กล่าวแล้ว) ว่า “ถ้าอย่างนั้น (อ. ท่าน ท.) จงหุง ซึ่งอาหารอันบุคคลพึงกินในเวลาเย็นๆ (แก่บุตรผู้กำกับการรับจ้าง) นั้น” ดังนี้ ๆ

ອາສຸສ ປຕຸໂຄທນໍ ປຈີສູ ວ

ครั้งนี้ (อ. ชน ท.) หุงแล้ว ซึ่งข้าวสุกแห่งข้าวสารอันมีแล่งหนึ่งเป็นประมาณ (แก่บุรุษผู้กระทำซึ่งการรับจ้าง) นั้น ๆ

ໂສ ຕໍ່ທິກສ່ ອරຸບຸເວ ກມມໍ ກຕົວ ສາຍໍ ວາດນະຕູວາ, ກຕົເຕ ວາຖ້າເຜົ້າ ທຶນແນ, “ຈຳໂຕສົມບີ ສຫລາ ອກງຸບື້ຕູວາ “ອຸປະນະສຸ ທີວເສສຸ ອິມສົມີ ເຄເທ ‘ກົດຕໍ່ ເທົ ສູປ່ ເທົ ພູພູໜໍ່ ເທົາຕີ ມາໂກລາກລໍ ໂຮຕີ, ອັຊ່ ສພເພ ນິສຸສທາ ນິປັບປຸງສຸ, ມະຫມາວກສສ ອາຫາກໍ ວາຖ້າຢືນີ້ສຸ: ກິນຸ້ ໂຂ ເຄົນບີ ຈິນຸຕະຕູວາ ປຸຈຸນີ “ອາເລສາ ອຸປະນະສຸຕີ ।

(อ. บุรุษผู้กระทำการรับจ้าง) นั่น กระทำแล้ว ซึ่งการงาน ในป่า ในวันนั้น มาแล้ว ในเวลาเย็น, ครั้นเมื่อข้าวสาย (อันชน ท.) ให้เจริญแล้ว ถาวยแล้ว, ไม่ปริโภคแล้ว โดยพลันเที่ยว (ด้วยอันคิด) ว่า “อ. เรอา เป็นผู้ทิวแล้ว ย่อมเป็น” ดังนี้ คิดแล้ว ว่า “อ. ความโกลาหลใหญ่ ว่า ‘อ. ท่าน ท.’ จะให้ ซึ่งข้าวสาย, (อ. ท่าน ท.) จะให้ ซึ่งแกง, (อ. ท่าน ท.) จะให้ ซึ่งกับ’ ดังนี้ ย่อมมี ในเรือน นี้ ในวัน ท. เหลาอื่น, ในวันนี้ (อ. ชน ท.) ทั้งปวง ผู้มีเลี้ยงอูกะแล้ว นอนแล้ว, (อ. ชน ท.) ยังอาหาร ให้เจริญแล้ว เพื่อเรา ผู้เดียวนั่นเที่ยว, (อ. เหตุ) นั่น อะไรมโนแล” ดังนี้ ตามแล้ว ว่า “(อ. ชน ท.) ผู้เหลือลง ปริโภคแล้วหรือ” ดังนี้ ๆ

“ន ភ្នែកិត្យ ពាណាពិ ។

(อ. ชน ท. กລາວແລ້ວ) ວ່າ “ດູກອນພ່ອ (อ. ชน ທ.) ໂມ່ປ່ຽນໂຄແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ທ່າ

“กี การณาติ ๑

(อ. บุญชุมผู้กำกับการทำซึ่งการรับจำนำน้ำมัน ตามแล้ว) ว่า “(อ. ชนก พ. ไม่เป็นภูมิคุ้มแล้ว) เพราะเหตุอะไร” ดังนี้ ๆ

“ອິມສ່ວີ ເຄເທ ອຸປະສົກທິວເສສູ ສາຍມາລໍ ນ ປຈນຸຕີ, ສພຸເພ ອຸປະສົກກາ ໂທນຸຕີ, ອນຕົມໂລ ຕານປາຍໂນປີ ທາຮເກ ມຸ່ຂ ວິກຂາເລືດວາ ຈຕຸມຫຼຸ່ມ ມຸ່ເງ ປກຸງປົປະເປດຕຸວາ ມາຫາເສັງລົງ ອຸປະສົກເກ ກາເຮັສີ, ດນຊາຕෙລປັບປຸກີເປີ ຜາລນຸຕີ, ພຸຖທກມ່ລຸລກ

ທາງກາ ສຢນຄຕາ ທ່ວງທີ່ສາການ ສໜມາຍນຸຕີ; ຕຸຍໍທຳ ປນ ອຸປະສົກທີ່ສກວໍ ກເຄຕຸ່ ສຕີ ນ ກຣິມທາ; ຕສມາ ຕເວາ ກັດຕຸ່ ປກກົກໍ, ຖະຈຸລືສຸ ພນຸຕີ ທ

(ອ. ຊນ ທ. ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ຊນ ທ.) ໃນເວືອນ ນີ້ ຍ່ອມໄມ່ເຫຸ່ງ ຜຶ່ງອາຫາກຮັບບຸກຄລົພົກນິໃນວາລາເຢັ້ນ ໃນວັນເປັນທີ່ຮັກໝາຊື່ງ ອຸປະສົກ ທ., (ອ. ຊນ ທ.) ທັ້ງປວງ ເປັນຜູ້ຮັກໝາຊື່ງອຸປະສົກ ຍ່ອມເປັນ, ອ. ມາທາເຄຣະຈຸ້າ ຍັ້ງເດັກ ທ. ແມ່ນີ້ດີມ່ນີ້ນໍ້ານມໂດຍປັດ ໂດຍ ກຳໜັດອັນມີເນື່ອທີ່ສຸດ ໄທີ່ບັນແລ້ວ ຜຶ່ງປາກ (ຍັງບຸກຄລ) ໄທີ່ເລີ່ມເຂົ້າແລ້ວ ຜຶ່ງວັດຖຸອັນອ່ອຍລື່ອຍ່າງ ໃນປາກ (ຍັງບຸກຄລ) ໄທີ່ກະທຳ ແລ້ວ (ຜຶ່ງເດັກ ທ. ເຫລັນໜັນ) ໄທີ່ເປັນຜູ້ຮັກໝາຊື່ງອຸປະສົກ, ຄວັນເມື່ອປະທິບັນບຸກຄລຕາມແລ້ວດ້ວຍໜໍາມັນອັນເຈື້ອດ້ວຍຂອງທອມ ລຸກໂພລງອູ້ງ, ອ. ເດັກເລົກແລ້ວເດັກໃຫຍ່ ທ. ຜູ້ໄປແລ້ວລູ່ທີ່ເປັນທີ່ນອນ ຍ່ອມສາຍາ ຜຶ່ງອາກາສາມລົບສອງ, ກີ່ (ອ. ເຮາ ທ.) ໄນ ກະທຳ ແລ້ວ ຜຶ່ງສຕີ ເພື່ອອັນບອກ ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງວັນເປັນທີ່ຮັກໝາຊື່ງອຸປະສົກ ແກ່ທ່ານ, ເພຣະເຫຼຸນໜັນ ອ. ຂ້າວສາຍ (ອັນເຮາ ທ.) ທຸກແລ້ວ ເພື່ອທ່ານນັ້ນເທິຍວ, (ອ. ທ່ານ) ຈົບປັດໂກ (ຜຶ່ງຂ້າວສາຍ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ບ.

“ສເຈ ອິຫານ ອຸປະສົກເກນ ກວິດີ່ ວຸ້ນຸຕີ, ອທປີ ກວະຍຸຍ່ນີ້ ອາຫ ບ

(ອ. ບຸຮູ່ຜູ້ກະທຳ ທີ່ກະທຳ ຮັບຈຳນັ້ນ) ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ຄ້າວ່າ ໃນກາລີ້ນ ອ. ອັນ (ອັນເຮາ) ເປັນຜູ້ຮັກໝາຊື່ງອຸປະສົກ ເປັນ ຍ່ອມຄວາ ໄຫວ້າ, ແມ່ວ້ອ. ເຮາ (ເປັນຜູ້ຮັກໝາຊື່ງອຸປະສົກ) ພຶ່ງເປັນ” ດັ່ງນີ້ ບ.

“ອີໍທ ເສົງຈີ ທ່ານາຕີຕີ ບ

(ອ. ຊນ ທ. ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ເຄຣະຈຸ້າ ຍ່ອມຮູ້ (ຜຶ່ງເວືອນ) ນີ້” ດັ່ງນີ້ ບ

“ເຕັກທີ ນຳ ປຸຈຸນຄາຕີ ບ

(ອ. ບຸຮູ່ຜູ້ກະທຳ ທີ່ກະທຳ ຮັບຈຳນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຄ້າຍ່າງນັ້ນ (ອ. ທ່ານ ທ.) ຈົບຄາມ (ຜຶ່ງເຄຣະຈຸ້າ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ບ

ເຕັກ ດນຕຸວາ ເສົງຈີ ປຸຈຸນີສຸ ບ

(ອ. ຊນ ທ.) ເຫລັນໜັນ ໄປແລ້ວ ຄາມແລ້ວ ຜຶ່ງເຄຣະຈຸ້າ ບ

ໂສ ເຄວາມ “ອິຫານ ອຸກຸມບັນຫຼາວ ມຸນ ວິກາຂາເລື່ອວາ ອຸປະສົກຕານ ອົງກົດຫຼາໂຕ ອຸປະຫຼຸງໂປສັກມຸນ ລວມສຕີຕີ ບ

(ອ. ເຄຣະຈຸ້າ) ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ ອຍ່າງນີ້ ວ່າ “(ອ. ບຸຮູ່ຜູ້ກະທຳ ທີ່ກະທຳ ຮັບຈຳນັ້ນ) ໄນເປົ້າໂປຣໂກດແລ້ວ ໃນກາລີ້ນ ບ້ານແລ້ວ ຜຶ່ງປາກ ອົງກົດຫຼາວ ຜຶ່ງອັນມີເນື່ອທີ່ສຸດ ທ. ຈັກໄດ້ ຜຶ່ງອຸປະສົກກຽມເຂົ້າໄປດ້ວຍທັງກິ່ງ” ດັ່ງນີ້ ບ

ອິຕໂຣ ຕໍ່ ສູວາ ຕັດ ອກສີ ບ

(ອ. ບຸຮູ່ຜູ້ກະທຳ ທີ່ກະທຳ ຮັບຈຳ) ນອກນີ້ ພັກແລ້ວ (ຜຶ່ງຄຳ) ນັ້ນ ໄດ້ກະທຳ ແລ້ວ ເໜືອນຍ່າງນັ້ນ ບ

ຕສລ (P44) ສກລທິວລ ກມມຸນ ກຕວາ ຜາຕສສ ສວີເຮ ວາຕາ ກຸບປືສຸ ບ

ອ. ລມ ທ. ໃນລີ່ຣະ (ຂອງບຸຮູ່ຜູ້ກະທຳ ທີ່ກະທຳ ຮັບຈຳ) ນັ້ນ ຜຶ່ງແລ້ວ ເພຣະກະທຳ ຜຶ່ງກາງງານ ຕລອດວັນທີລັ້ນ ກໍາເວີບແລ້ວ ບ

ໂສ ໂຢຕຸເຕັນ ອຸທໍຣ ພະນິຕຸວາ ໂຢຕຸໂກງົມ ດເຫຕຸວາ ບຣິວຕຸຕິ ໆ

(ອ. ບຸຮູຊີຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ຜູກແລ້ວ ຊື່ທົ່ວໄວ ດ້ວຍເຊື້ອກ ຈັບແລ້ວ ທີ່ປ່າຍແທ່ເຊື້ອກ ຍ່ອມເປັນໄປຮອບ ໆ

ເສົ້າລື ຕໍ່ ປວຕຸຕື້ ສຸດຸວາ ອຸກກາທີ ດາວີມານາທີ ຈຕຸມຫຼົ່ວ ດາຫາເປັດຕຸວາ ຕສຸສ ສັນຕິກິ ອາຄນຫຼຸວາ “ກີ ຕາຕາຕີ ປຸຈຸນີ ໆ
ອ. ເສົ້າລື ພັກແລ້ວ ຊື່ເວັງອັນເປັນໄປທ່ວ່າ ນັ້ນ ມີຄົບເພີ້ງ ທ. ອັນ (ອັນບຸດຄລ) ທຽງໄວ້ອູ້່ (ຍັງບຸດຄລ) ໄທ້ອືອເຈົ້າແລ້ວ ຊື່ວັດຖຸ
ອັນຂອງຍື່ອຍ່າງ ມາແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ (ຂອງບຸຮູຊີຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ວິໄລ) ດັ່ງນີ້ ວິໄລ ວິໄລ ວິໄລ ວິໄລ ວິໄລ ວິໄລ

“ສາມີ ວາຕາ ເມ ກຸບປົມຕັດຕິ ໆ

(ອ. ບຸຮູຊີຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ ອ. ລມ ທ. ກຳເຮົບແລ້ວ ແກ່ຂ້າພເຈົ້າ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ເຕັນທີ ອຸກຈາຍ ອີທີ ແກສ່ຊຸ່ ຂາທາທີ ໆ

(ອ. ເສົ້າລື ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ດ້າວຍ່າງນັ້ນ (ອ. ເຈົ້າ) ລຸກ້າໝື້ແລ້ວ ຈົງເຄີ່ຍວິກິນ ຊື່ຢາ ນີ້” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ຫຼຸມເຫັນ ຂາທິຕຸຕັ ສາມີຕິ ໆ

(ອ. ບຸຮູຊີຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ວິໄລ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ ແມ້ ອ. ທ່ານ ທ. ເຄີ່ຍວິກິນແລ້ວ (ຫົວ່ວ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອມທັກ ອົາສຸກ ນຕຸຕິ, ຕຸວ່າ ຂາທາທີ ໆ

(ອ. ເສົ້າລື ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ດາວໂຫຼານ) ມີໃໝ່ຄວາມສໍາຮາມ ແທ່ງເຮົາ ທ. ຍ່ອມໄໝໄໝ, ອ. ເຈົ້າ ຈົງເຄີ່ຍວິກິນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ສາມີ ອຸປະສົກມຸມ ກໂຣນໂຕ ສກລຳ ກາຕຸ ນາສັກີ້, ອຸປະຫຼຸມໂປສັກມຸມປີ ເມ ວິກລຳ ມາ ອໂທລີຕີ ນ ອີຈຸນີ ໆ

(ອ. ບຸຮູຊີຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ (ອ. ເຈົ້າ) ເມື່ອກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ ໄນໄດ້ອາຈາລັດ ເພື່ອ[໌]
ອັນກະທຳ (ຊື່ອຸປະສົກມຸມ) ທັງລື້ນ, ແມ້ ອ. ອຸປະສົກມຸມເຂົ້າໄປດ້ວຍທັງກິ່ງ ຂອງຂ້າພເຈົ້າ ເປັນກຽມບົກພ່ອງ ອຍ່າໄດ້ເປັນ
ແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ໄນປ່າຍການແລ້ວ ໆ

“ມາ ເວັ່ນ ກຣີ ຕາຕາຕີ ຖຸຈຸມາໂນປີ ອົບຈຸນີຕຸວາ, ອຸດຸເຄ ອຸກຈຸທະນຸເຕ, ມີລາຕມາລາ ວິຍ ກາລຳ ກຕຸວາ ຕສຸມີ ນິໂຄຣຈຸກ
ເກີ ເທວຕາ ທຸດຸວາ ນິພຸດຕຸຕິ ໆ

(ອ. ບຸຮູຊີຜູ້ກະທຳຊື່ການຮັບຈຳນັ້ນ) ແມ້ຜູ້ (ອັນເສົ້າລື) ກລ່າວອູ້່ ວ່າ “ແນ່່ພ່ອ (ອ. ເຈົ້າ) ອຍ່າກະທຳແລ້ວ ອຍ່ານີ້” ດັ່ງນີ້ ໄນ
ປ່າຍການແລ້ວ, ຄວັນເມື່ອວຸດຸ ຕັ້ງຂຶ້ນອູ້່, ກະທຳແລ້ວ ຊື່ກາລະ ຮາວກະ ອ. ຮະເບີຍບັນທຶກທີ່ຍ່າແກ້ແລ້ວ ເປັນເທວດາ ເປັນ ບັງເກີດ
ແລ້ວ ທີ່ຕັ້ນໄກ ນັ້ນ ໆ

ຕສຸມາ ອົມມຕຸດີ ກເຕັນວາ “ໂສ ເສົ້າລື ພຸທ່ຽນມາໂກ ຮມມມມາໂກ ສຸມມມາໂກ, ຕໍ່ ນິສຸລາຍ ກຕສຸສ ອຸປະຫຼຸມໂປສັກມຸມສຸ
ນິສຸສະເໜັງ ສາ ສມຸປຸຕຸຕິ ມຍາ ລຖາຕິ ອາຫ ໆ

ເພຣະເຫັນນີ້ (ອ. ເທວຕາຜູ້ພະຮາຈາ) ຄວັນກລ່າວແລ້ວ ຊື່ເນື້ອຄວາມ ນີ້ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ອ. ເສົ້າລື ນັ້ນ ເປັນຜູ້ນັ້ນປົກສື່
ພະພຸທະເຈົ້າວ່າເປັນຂອງຂອງເວາ ເປັນຜູ້ນັ້ນປົກສື່ພະຮັກມວ່າເປັນຂອງຂອງເວາ ເປັນຜູ້ນັ້ນປົກສື່ພະສົງມ່ວ່າເປັນຂອງຂອງເວາ

(ย่อลงเป็น), อ. สมบัติ นั่น อันข้าพเจ้า ได้แล้ว ด้วยวิบากเป็นเครื่องให้ลอก แห่งอุปสรรคธรรมเข้าไปด้วยทั้งก็ง อัน (ยัง
ข้าพเจ้า) กระทำแล้ว เพราภากัย (ชื่อเศรษฐี) นั่นนั่นเที่ยว” ดังนี้ ๆ